

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 17 de setembre de 2015. Comença la sessió a les 10 hores i 34 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 8. Primera reunió.

El senyor president:

S'obri la sessió.

El ple de hui començarà amb la compareixença de la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria d'aquesta legislatura, sol·licitada a petició pròpia per part del Consell i del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la vicepresidenta del Consell, senyora Mònica Oltra.

Quan vullga, consellera.

Compareixença de la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en esta legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 702) i pel Grup Parlamentari Popular (RE número 635)

La consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltíssimes gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Tinc l'honor i la responsabilitat, l'enorme responsabilitat de ser la primera persona d'este nou govern a comparèixer davant de les Corts Valencianes i també de la ciutadania valenciana per a informar de les línies polítiques generals del nou Consell i, en particular, de la política que durà a terme la vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Defensaré davant de vostés un pacte, un acord, un compromís davant de la ciutadania, i els convidaré a que se sumen. Els convidaré a col·laborar en el projecte de futur d'un acord, l'Acord del Botànic, signat en un jardí de plantes i arbres, que pactarem tres forces polítiques per canviar radicalment, és a dir, i parlant de plantes i arbres, des de les arrels, les velles, injustes i antisocials accions de govern anterior que foren àmpliament contestades i qüestionades per multitud de sectors socials, organitzacions, col·lectius, ciutadanes i ciutadans i que, finalment, va donar com a resultat un parlament amb una composició inèdita, plural i amb forces polítiques noves.

La nova configuració d'esta cambra, amb la desaparició de les majories absolutes, fa necessari canviar el paradigma d'actuacions de les darreres legislatures.

Senyories, de vegades hem oblidat que el parlament deriva de parlar, de diàleg, és la base, la paraula del parlamentarisme. I esta cambra ha substituït massa vegades la majoria absoluta pel poder absolut. En este nou Consell, en esta vicepresidenta trobaran, tots vostés, de tots els grups, diàleg i proximitat.

Abordem una legislatura amb una nova manera d'entendre la gestió i les polítiques públiques. I ho farem des d'eixe diàleg permanent amb les diputades i diputats, com a representants de la voluntat popular, i també directament amb la ciutadania, a qui ens devem en primer terme.

La política és, com dic, sobretot diàleg, pacte, negociació. I perquè hem patit l'absència d'estos valors en este hemicicle els anys anteriors, però també perquè la cultura de l'acord

forma part indissociable de la nostra manera d'entendre la vida i, per tant, la política, no ens va a resultar difícil arribar a punts de trobada entre tres forces polítiques que sumen la majoria parlamentària suficient per impulsar polítiques transformadores. Però tampoc, tampoc ens resultarà difícil aplegar a acords amb tots aquells que se vullguen sumar a este gran canvi.

Les tres forces polítiques d'este acord és l'origen de l'Acord del Botànic, un acord amb la ciutadania, públic i transparent, com la sala on es va signar. Un acord que significa la plasmació política de la voluntat de tres forces polítiques i d'una ampla majoria social valenciana, de generar una realitat econòmica, social, cultural, educativa, sanitària, ocupacional, mediambiental i vital radicalment –tornem a les arrels– diferent a l'anterior. Una realitat que pose les persones en l'eix central de cada acció política.

D'aquell acord va sorgir l'actual Consell, paritari en el fons i en la forma, disposat a aplicar polítiques de transformació i de canvi. I ho farà, ho farem, malgrat haver-nos trobat amb una situació econòmica de degradació moral i de desert financer que han superat tots els nostres temors.

Senyories, jo em vaig comprometre amb la ciutadania a dir sempre la veritat, a no enganyar les valencianes i els valencians. Doncs bé, el poble valencià ha de saber que el dèficit anual, és a dir, la capacitat de despesa per a tot 2015, l'anterior president Fabra l'havia superat al mes de maig i ens hem assabentat molt després. I no ho va fer per millorar la qualitat de vida de la gent, sinó per a guanyar unes eleccions. Finalment ni va aconseguir una cosa ni l'altra, però ha deixat pràcticament sense capacitat de maniobra l'actual govern per al segon semestre de l'any.

I també s'ha de saber, i els valencians i valencianes han de saber, que tenim un deute públic insuportable, reconegut per tots els sectors socials, polítics, empresarials o sindicals, que fa que la segona conselleria d'este govern, atenen els diners assignats, siga la conselleria del servei del deute. Una quantitat superior a multiplicar per sis el pressupost de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, primera conselleria en rescatar persones.

Però malgrat este desolador panorama, el nou govern ha començat a aplicar el programa de govern del canvi, fa hui setanta-nou dies. Setanta-nou dies en què hem invertit les prioritats polítiques del Consell, on les persones estan al centre de les polítiques públiques i són l'objectiu dels esforços i del treball per a garantir el dret a viure en condicions dignes. Estem fent-ho amb una administració inclusiva, transparent, austera i eficaç al servei de la ciutadania.

El nostre compromís està en l'acompliment dels drets socials, posant-los sempre sota la lògica del benestar col·lectiu. Els drets consagrats per les lleis no estan subjectes als pressupostos, senyories. Açò, ho recordaran que ho deia molt en les anteriors legislatures. La lògica és la contrària, senyories: el pressupost ha de garantir els drets. Primer estan els drets i, després, el pressupost.

Una de les primeres conseqüències de l'Acord del Botànic és la determinació de les conselleries en què s'organitza La Generalitat. Els canvis introduïts van des del nom de les mateixes conselleries –com la d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball; Sanitat Universal i Salut Pública, o Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, per citar-ne algunes– que visualitza les línies força del Consell d'aquesta legislatura, fins al mestissatge, també, un signe d'identitat d'este nou govern, en les seues direccions, on no només hi ha persones pertanyents a dos dels partits que sustenten el govern, sinó que també hem incorporat persones sense militància partidista.

I també hem creat una nova conselleria, la de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació, una conse-

lleria que, com explicarà el seu titular la setmana que ve, té entre els màxims objectius conjurar un passat que ens llastra i establir les bases que impedixquen que es repetixquen fets que a totes i a tots ens han avergonyit.

Som un govern, a més, que tindrà una administració amb parets, butxaques i caixes de cristall –també en la caixa fixa, senyories– sotmeses al vertader control parlamentari i la participació social.

El malbaratament de recursos públics, el dispendi absolut d'alts càrrecs que han passat per caixa fixa d'alguna conselleria, fins i tot les nyores de l'arròs, el café o el tallat del matí a la plaça, vivint cada dia per damunt i a costa de les possibilitats col·lectives, o la corrupció institucional, són cosa del passat i no caben en esta administració. I els recorde açò, els recorde açò per les seues conseqüències que està tenint sobre una societat que està saturada i sobre el govern. I també perquè no anem a oblidar ni a tancar el que ha passat. És més, exigirem les responsabilitats polítiques i legals, si és el cas, sobre els sagnants casos de corrupció i despeses milionàries que han situat, tristament i injustament, la nostra comunitat al mapa nacional i mundial de la vergonya i la indignitat. I també és un compromís al segon eix de l'Acord del Botànic.

I per evitar que torne a passar impulsarem mesures de millora en els procediments de contractació amb empreses, reduint la discrecionalitat i incrementant els mecanismes de control, transparència i fiscalització; reduïrem les despeses supèrflues i innecessàries i treballarem en la reordenació de l'administració aplicant criteris d'eficàcia i eficiència; i treballarem per integrar i coordinar funcions de les diputacions provincials i reforçar el paper dels ajuntaments com a administració més propera a la ciutadania.

Senyories, no entraré al detall del conjunt d'actuacions que des del govern impulsarem per dur endavant les polítiques de govern, ja que moltes d'elles vindran explicades en la resta de compareixences dels consellers i conselleres. Però sí voldria remarcar la voluntat ferma i decidida del govern de garantir la cobertura de les necessitats bàsiques per a la dignitat de tots els valencianes i valencians, els empobrits i els desatesos, els *esquilmats* en recursos i atenció en el passat immediat que ha generat, entre altres coses, un vergonyós índex de pobresa i malnutrició infantil i un repunt de la violència de gènere als darrers temps.

És a dir, les conseqüències de la crisi, de les retallades en polítiques bàsiques i en drets socials, colpegen directa i brutalment els col·lectius més vulnerables de la societat: les dones i els niquets. Una societat culta i moderna, del segle XXI, en un país del primer món com és el nostre, no es pot permetre esta violència social. Però sobretot no es pot permetre la insensibilitat o la inacció de les governants i els governants.

Per il·lustrar el fet basten unes dramàtiques dades: als centres Dona 24 Hores es van atendre 2.008 dones a l'any 2012, 4.085 dones a l'any 2013 i 4.268 dones a l'any 2014. És a dir, més de dotze mil víctimes de la violència de gènere en quatre anys. Totes elles víctimes de la violència. Mentre això passava, la Comissió Interdepartamental per Combatre la Violència de Gènere de la Comunitat Valenciana, presidida per dos consellers diferents en eixe període de temps, no es va reunir ni una sola vegada.

Podríem parlar igualment de la total paràlisi de la Comissió Interdepartamental d'Immigració –última reunió en abril de 2011–, de la inactiva Taula de la Solidaritat Valenciana, de la Comissió Interdepartamental de Suport a la Maternitat –única reunió en abril de 2009–, de la Comissió Interdepartamental per la Integració Social de les Persones amb Discapacitat –novembre de 2005– o el Consell Valencià de Benestar Social –última reunió setembre de 2011–, només per citar algunes de les xifres més cridaneres. Molta comis-

sió, molt de consell per figurar i eixir en la foto però pura ficció sense contingut. Política de fotografia sense ànima. No és que de tant gestionar hagueren perdut l'ànima. És que gestionaren sense ànima perquè la vengueren. I la vengueren per uns trages, per un aeroport *peatonal*, per un circuit de fórmula 1. En definitiva, la vengueren per perpetuar-se en el poder.

Senyories, donat que el president ja va comparéixer en el debat d'investidura d'estes Corts, les conselleries ens hem repartit les àrees de presidència. Així, mentre que altres departaments informaran sobre els aspectes de turisme o de seguretat i resposta a les emergències, jo ho faré al voltant de la comunicació i, molt particularment, sobre la ràdio i televisió públiques valencianes.

Esta és la història d'una infàmia, la conclusió inevitable de la mercantilització dels drets practicada per l'anterior administració, la que ens deia que no podíem tindre tots els drets que la Constitució ens atorga i havíem d'elegir entre el dret a l'educació, a la informació o a l'atenció sanitària. La que ens digué que si volíem escoles i hospitals, no podíem tindre tele. I, per tant, no podríem vore garantit el nostre dret a la llibertat d'expressió i a la informació veraç. Però al final, tancar la tele, tancar unitats d'escoles que a mitjà termini implicarien tancar escoles i reduir l'assistència sanitària van ser les senyes d'identitat de l'anterior govern.

En la història de la vergonya valenciana quedarà el dia 27 de novembre de 2013, quan el Grup Parlamentari Popular d'aquesta cambra en solitari va refrendar la decisió del Consell del president Fabra de liquidar Radiotelevisió Valenciana. Qui en aquell moment estàvem en l'oposició, i ara som govern, ens vam girar d'esquenes en els escons en senyal de protesta. Hi hagué qui plorà. Quasi dos anys després, i gràcies al suport de centenars de milers de valencianes i valencians, aquells que ens vam oposar en el parlament al tancament de la ràdio i la televisió públiques, tenim l'oportunitat de rescabalar-los.

Des d'esta trona mire a aquells que van prémer el botó que acabà amb la nostra ràdio i televisió per preguntar-los si es penedeixen d'aquella decisió. Si estan disposats a col·laborar en la creació d'un nou mitjà de comunicació, útil per a la ciutadania, transparent en la gestió plural i allunyat de qualsevol pretensió de control partidista.

Un exemple pot il·lustrar la barbaritat practicada pel Partit Popular en la cadena de televisió autonòmica, la seu d'Alacant. Alguns perspicaços, i use este adjectiu per no acusar-los de cap delictes, de moment, van acordar que les valencianes i els valencians paguem des de 2012 i durant trenta-tres anys, un total de 29.000 euros mensuals pel lloguer d'uns terrenys a la immobiliària Mizquitillas –el nom és real, no me l'invente; a saber de qui serà amic– i que es quedarà amb l'edifici construït amb diners públics, amb diners de tots els valencians i valencianes damunt d'eixe solar. És a dir, pagarem trenta-tres anys un lloguer desorbitat per un edifici, a més, que hem construït amb diners públics i que se quedarà l'amo del solar, perquè es facen una idea.

La gestió i les ingerències del Partit Popular durant els últims vint anys van crear un gegant que quan va caure es va emportar per davant els drets dels treballadors i treballadores –tècnics, personal de neteja, periodistes, administratius, maquilladores, etcètera– i una estructura tancada que a dia de hui continua consumint recursos públics. Així, el pla de pagament de la tresoreria mensual de les despeses a què ha de fer front Radiotelevisió Valenciana, SAU puguen a prop d'un milió d'euros i les línies pressupostàries de 2015 pendents d'abonar arriben als quasi 33 milions.

A més, en estos moments seguim obligats a pagar 370.000 euros mensuals per drets d'emissió de sèries i pel·lícules que no s'emeten i que van caducant conforme avança el temps.

Tot plegat un despropòsit difícil d'entendre, d'explicar i d'assumir. Una radiotelevisió valenciana que ens costa més tancada que oberta.

Esta decisió de Fabra, les restes polítiques del qual han passat a millor vida en el Senat, ha resultat ser molt cara econòmicament per als valencians i valencianes, malgrat haver fos en negre Radiotelevisió Valenciana sota el pretext de l'estalvi i, el que és pitjor, és més costosa encara des del punt de vista democràtic.

El nou Consell, amb dos mesos de vida, ha tingut una frenètica agenda per tractar de retornar a la ciutadania un mitjà de comunicació públic com cal, i no com es quedà després de les manipulacions informatives, els balafiaments, els abusos sexuals a les treballadores i una gestió pensada en benefici del partit en el govern i que ens ha deixat un forat de mil tres-cents milions d'euros. Este, senyories, este és el cost de l'autoproclamada «eficient gestió de la dreta».

Ara ens trobem que podem tornar a emetre, compromís que hem adquirit amb la ciutadania. Comptem amb unes instal·lacions, com la del centre de programes de Burjassot i les edificacions annexes, amb capacitat de funcionament immediat. Els estudis sembla que són recuperables a curt termini i, de fet, la direcció general de telecomunicacions està avaluant les instal·lacions i els danys produïts per un tancament gens professional.

Pel que fa al centre de control d'Alacant, l'anterior govern va practicar una política de terra cremada amb la desinstal·lació i el desmuntatge de l'*aparaturatge* tècnic, en alguns casos de qualsevol manera i amb greus conseqüències.

Ara és el moment, senyories, de retornar la vida a la televisió i a la ràdio públiques valencianes, encara que siga una flama quasi incandescent en l'espectre radioelèctric. Amb els drets no es juga ni es mercadeja. No suposa un cost addicional per a les valencianes i valencians. Tenim els mitjans materials i tècnics i, el més important, tenim la voluntat política de dur-ho a terme.

Les Corts Valencianes, en la seua sobirania i com a representants de la voluntat popular, tenen l'oportunitat de posar-se d'acord per retornar a la comunitat un mitjà de comunicació en valencià, perdurable en el temps, independent i sostenible. I el guió d'aquesta història, ara, l'escriu este parlament.

Però, a més de radiotelevisió valenciana, el nou Consell també ha de posar ordre en el mapa d'adjudicacions de les TDT que es va fer en 2005, després que la política del PP fóra condemnada pel Tribunal Suprem, que va anul·lar les concessions de TDT local, adjudicades a empreses afins al Partit Popular, en un procés gestionat pel departament que dirigia en aquell moment el senyor Esteban González Pons. I, en este moment, l'empresa Mediamed Comunicació Digital, de l'empresari José Luis Ulibarri –els sonarà, perquè està imputat en el cas Gürtel, com no?–, va obtindre freqüències en tretze de les catorze demarcacions. ¡Quina gran confluència d'empresari visionari i Partit Popular en estat pur, cuidant les amistats!

La sentència del Tribunal Suprem adueix que la ponderació i valoració de les ofertes presentades «carecen de la objetividad e imparcialidad que es propia de los órganos técnicos de la administración». És a dir, que es van passar per l'arc de triomf les normes d'adjudicació imparcial.

Així, gran part de les TDT que operen al nostre país no compleixen les condicions legals imposades, com la d'exploitar directament el servei públic objecte de la concessió i d'emetre programes televisius originals –com a mínim quatre hores al dia i trenta-dos setmanals–. Tampoc es compleix la reserva d'un 20% del temps d'emissió a obres audiovisuals valencianes, així com la de disposar d'estudis

de producció pròpia en el territori valencià i emetre un 25% dels continguts en valencià. Curiosa manera de defensar les senyes d'identitat, senyories: repartir-se els diners entre la colla d'amics, incomplint contractes i vulnerant la llei i burllant-se de les valencianes i els valencians.

Este descontrol afecta greument el desenvolupament de la TDT, i això impedeix la consolidació d'una indústria audiovisual que oferisca a la ciutadania una programació de proximitat. Hi ha canals que no estan oferint al poble valencià el servei de televisió per al qual se'ls va atorgar les llicències de TDT en 2006, perquè es limiten a emetre programacions de teletenda, tarot, pornografia o retransmissions d'àmbit estatal. I això és un frau, senyories, i este govern no va a tolerar este frau i reordenarà l'espai radioelèctric conforme a la legalitat i dialogant amb el sector audiovisual.

En resum, i com a continuació desgranarem, sabem que la dreta té al·lèrgia a l'expansió de drets, però conservava el mite de l'eficàcia en la gestió. Ara ja sabem que això tampoc sap fer-ho. I ho sabem, a més de pel panorama que la resta de consellers i conselles els explicaran, pel que hem trobat en la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

A esta àrea, històricament maltractada i desatada pels poders públics, ens hem trobat amb vertaders drames humans. Alguns són conseqüència de la manca de voluntat política, però altres són el resultat d'haver beneficiat determinades empreses i famílies, conegudes i reconegudes per fer negoci del patiment de la gent. La gestió realitzada fins ara contemplava situacions de vertadera necessitat com un simple tràmit administratiu, com un recull de xifres fredes i asèptiques, d'expedients sense tramitar, de sentències sense complir. Una administració d'esquenes a uns col·lectius situats en la part més necessitada i feble de la nostra societat: xiquets i xiquetes, persones en situació de dependència, persones amb diversitat funcional o persones empobrides. Una administració que molt sovint ha actuat contra ells, minvant dia a dia els seus drets, minvant la seua dignitat com a persones i, pitjor encara, fent de les seues necessitats i urgències negoci i malbaratament, quan no abús i apropiació de recursos públics.

L'Acord del Botànic i els partits que el sustenten posem al centre de les nostres polítiques les persones, col·lectiva i individualment, de manera que cada expedient, cada petició, cada demanda té cara, té història, és present i és treball per a millorar el seu benestar actual i futur. Les xifres són la ferramenta de treball amb les persones, i l'administració pública el vehicle per canviar la realitat que ens envolta. Una realitat trista i indignant, on les problemàtiques es multipliquen i on el nostre objectiu fonamental serà capgirar-la, actualitzant el màxim possible les tramitacions pendents, actualitzant i posant al dia els pagaments aprovats, incorporant i coordinant amb la resta d'administracions públiques serveis i prestacions fins ara desconectats i que actuaven sense informacions creuades, optimitzant així els recursos i millorant l'atenció i els serveis oferts. I, per això, entre altres aspectes, cal destacar algunes accions importants que ja hem dut a terme i que vull compartir amb tots vostès –i les hem dutes a terme en setanta-nou dies–.

El Consell ha evitat les conseqüències perniciososes de l'aplicació de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, que declarava els serveis socials competència impròpia dels ajuntaments i que entrava en vigor el proper 1 de gener de 2016, generant una gran pressió tant per a les entitats locals com per a la mateixa conselleria. Esta llei era un torpede en la línia de flotació de la xarxa social que suposen els serveis de base municipals per a la gent més vulnerable. Ara, els ajuntaments no perdran l'assistència social de base, tan necessària i pròxima a qui la necessita.

També hem retirat el recurs de cassació contra la sentència del copagament al sector de la dependència, i hem retirat

el recurs contra la sentència que estableix la data d'efectes de la renda garantida de ciutadania des de la sol·licitud.

Hem atès impagaments de les prestacions de dependència pendents des de l'any 2012, hem abonat endarreriments a les entitats locals de la renda garantida de ciutadania i hem posat al dia els pagaments a entitats amb serveis d'atenció a majors i atenció a la diversitat funcional.

No direm que estem satisfets fins que totes les persones que ho sol·liciten i reunisquen les condicions no estiguen incorporades al sistema de dependència, o fins que la renda garantida de ciutadania no siga reconeguda com un dret subjectiu amb les obligacions que se'n deriven. Eixos són els nostres objectius i a ells ens dedicarem. Però també és cert que el canvi de prioritats del nou govern comença a donar fruits; en menys de dos mesos ja s'han adoptat mesures que han millorat o que milloraran de manera directa la qualitat de vida de molta gent.

La nova Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives està inclosa, com vostés ja saben, en la vicepresidència. No és una qüestió menor, com tampoc ho és la denominació d'esta i de la resta de conselleries, així com tampoc la seua estructura interna.

El primer fet respon a la voluntat del Consell de situar l'atenció a les persones més desfavorides i, per això, se prioritza esta conselleria i se situa en la vicepresidència de La Generalitat. La promoció de la igualtat i la defensa de la inclusió social són la primera línia d'actuació i les primeres prioritats polítiques del nou govern.

El segon és una declaració de principis. La Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, per tant, inclou en el seu nom els principis inspiradors de la nostra política, que no respon únicament a l'atenció social, sinó al foment de la igualtat i la inclusió de totes les persones en la vida comunitària, remoyent els obstacles que impedeixen una vida plena i igual. Per això, hem estructurat la conselleria en dos secretaries autonòmiques. La primera d'elles, de què parlaré a continuació, és la Secretaria Autonòmica de Serveis Socials i Autonomia Personal, de la qual depenen la Direcció General de Serveis Socials i Persones en Situació de Dependència, la de diversitat funcional i la de planificació, ordenació, avaluació i qualitat.

Senyories, vostès saben que els serveis socials i l'atenció a persones majors, a persones menors d'edat, a persones en situació de dependència o amb diversitat funcional, han estat molt castigades en els darrers anys per les sospites fundades..., per les sospites fundades i fets demostrats de la manca de transparència en la gestió i de l'aprofitament i enriquiment personal d'uns quants sàtrapes, en connivència amb gestors públics, a costa de les necessitats de la gent i, a vegades, a costa de la mateixa supervivència de la gent. Des de la conselleria i des del conjunt del Consell, volem acabar amb l'obscurantisme i l'opacitat, volem assegurar a este parlament i al conjunt de la ciutadania que els recursos públics es destinen completament a cobrir les necessitats de les persones i al correcte funcionament dels serveis, des de la voluntat política que ja hem apuntat.

I, per això, estudiarem i revisarem les contractacions blindades que tenim actualment, així com algunes contractacions sobre les quals hi ha fundades sospites d'irregularitat, entre elles l'adjudicació a les residències de la família Cotino; el concert de dos mil places residencials per a majors, que l'exconseller Cotino va traure a oferta pública i va adjudicar amb una part del sector privat, amb contractes de quinze i vint anys –entre elles a Savia, propietat, com no?, de la seua família en aquell moment–, deixant fora a l'altra gran part del sector privat i generant un conflicte al sector de l'atenció a majors, enfrontant entitats entre sí i a elles contra l'administració. Fruit d'aquelles adjudicacions tenim deman-

des a 2010, 2011 i 2012 pendents de resolució judicial, a més d'una denúncia que va posar Esquerra Unida del País Valencià per l'adjudicació específica a Savia.

Establirem clàusules socials que aturen el mercantilisme en l'atenció a menors, que s'ha vist brutalment privatitzada i ha perjudicat l'atenció als menors al tractar-se d'empreses que sols busquen els beneficis econòmics. Igualment, aquestes clàusules s'establiran en qualsevol contractació amb l'administració relativa a l'atenció a persones.

Realitzarem una auditoria comptable i laboral de l'IVAS –resulta sospitós que l'anterior subdirector se n'haja anat a Xile, ja més lluny no ha pogut anar-se'n–. Ens hem trobat una situació caòtica, amb indicis raonables de possibles delictes, possible prevariació, tràfic d'influències i, fins i tot, malversació de fons. I aspectes molt foscs sobre contractacions de treballadors i treballadores i subcontractes amb empreses; per exemple, el senyor Tauroni –se'n recorden d'ell, senyories? Bé, doncs, retornen els vells fantasmes–, va tindre adjudicat el servei telefònic d'atenció al major, al menor, discapacitat, etcètera.

Dialogarem, com ja ho estem fent, amb associacions i entitats per crear un sistema d'atenció a la diversitat funcional sòlid i estable, que canvie i millore el sistema de subvencions actual, retallat i inoperatiu, que ha generat tancament de centres, acomiadament de treballadors i treballadores, ERO, retards en el pagament de nòmines, abusant de la seua vocació i dedicació i creant una gran inestabilitat al sector i als serveis d'atenció a les persones, una atenció vital per elles.

I complirem les sentències judicials: derogarem el copagament als serveis i prestacions d'atenció a la dependència i rescatarem les persones que han hagut d'abandonar els centres per no poder abonar aquestes taxes abusives i injustes.

Implantarem, dins dels serveis socials municipals, els serveis d'atenció primària bàsics per a la ciutadania: Servei d'Atenció a la Família i Infància –SEAFI– i el Servei Municipal d'Atenció a la Dependència, i introduïrem fluxos de treball coordinats entre serveis socials municipals, diputacions i conselleria. Canviarem la concepció aïllada i de menyspreu cap els serveis socials de base que s'ha tingut fins ara, malgrat la seua gran importància en l'atenció directa a la ciutadania que han demostrat, tornant-los, des d'este govern, la importància i el valor que tenen estos serveis de base.

Adaptarem la normativa del sistema de protecció a la infància, dotant-lo de mitjans humans i econòmics, superant la ràtio actual d'un tècnic per cada dos-cents xiquets i xiquetes.

Establirem procediments d'adopció clars i transparents, canviant l'opaca situació actual –que alguna querella també ens ha costat.

Configurarem el sistema de promoció de l'autonomia i atenció a la dependència, creant un procediment senzill i accessible a la persona que es troba en esta situació, amb suficients mitjans humans, tècnics i econòmics per atendre la llista d'espera que ens hem trobat i que és difícilment quantificable, donada la manca de transparència de dades i la duplicitat en les aplicacions informàtiques –sí, també això ens hem trobat–, però que podem estimar, en un càlcul prou aproximat, entorn de les quaranta-quatre mil persones que, tenint dret, encara no estan incloses al sistema.

Augmentarem la dotació de la inspecció a la conselleria; en l'actualitat n'hi ha set per a tota la Comunitat Valenciana, fet que impossibilita en la pràctica dur a terme les inspeccions rutinàries en la xarxa de centres. I crearem una nova normativa d'acreditació de centres per a garantir una atenció de qualitat. Revisarem el procediment inspector i sancionador i establirem sistemes de qualitat. I actualitzarem el registre d'entitats, actualment obsolet –hi ha inspectors, senyories, que han anat a centres tancats– i revisarem la norma d'autorització i acreditació, també obsoleta.

Integrarem el conveni de drets de les persones amb diversitat funcional, ferramenta fonamental que constituirà el nostre referent en les línies d'actuació al col·lectiu.

Crearem una unitat de tuteles i un sistema d'atenció que permeta atendre les moltes persones adultes tutelades per La Generalitat que actualment es troben en situació d'atenció deficient.

El gran repte que ens plantejem en esta legislatura, en matèria de dependència, serà canviar l'actual sistema d'accés a ell i els procediments d'avaluació, vehiculant-los a través dels serveis socials de base per a agilitzar l'entrada de les persones en situació de dependència al sistema de protecció que té com a principal objectiu l'autonomia personal.

En resum, senyories, al llarg de la legislatura portarem a este parlament una nova llei de serveis socials, consensuada amb els diferents sectors i actors de la societat implicats en aquest tema, que substituïska la de 1997 i que canvie, per tant, l'actual model assistencial cap a un model universal.

Voldria traslladar-los també, senyories, altres de les mesures que hem adoptat durant els últims dos mesos en matèria de serveis socials i d'atenció a les persones en situació de dependència, que són una bona mostra de les prioritats polítiques del nou Consell.

Hem traslladat als ajuntaments el desenvolupament normatiu que servix de marc regulador de les actuacions municipals de l'inembargabilitat de les ajudes del programa d'emergència individualitzada social, per a evitar que persones en situació d'emergència social no pogueren rebre les ajudes a causa, precisament, de la mateixa emergència social que patixen.

S'ha pagat la renda garantida de ciutadania a huit-centes famílies més, destinant un import d'1,5 milió d'euros. Malgrat això, encara resten per atendre prop de 13.200 sol·licituds que tenim en llista d'espera des de febrer de 2014, amb un retard de setze mesos i un import estimat que supera els trenta-un milions d'euros, per als quals buscarem la dotació i el personal necessari, reforçant l'actual plantilla de sis treballadors i treballadores, amb un pla de xoc temporal per poder fer front al col·lapse actual.

A més a més, estem treballant en la millora dels processos de treball i l'aplicació de criteris objectius en la tramitació d'estos expedients.

Estem aplicant, senyories, la Sentència 93/2015, sobre terminis de pagament de la renda garantida de ciutadania, i estem al dia, pagant-la a mes vençut.

En matèria de dependència, hem regularitzat el pagament de la nòmina de prestacions que, des de l'any 2012, es venia efectuant amb dos mesos de retard. Al mes de juliol es varen abonar els mesos de maig, 8,8 milions, i juny, 7,2 milions, a 24.081 persones. A partir d'eixa data es paga a mes vençut. I és cert, senyories, que el pagament s'efectua el 25 de cada mes, i no ens satisfà, i treballarem perquè este pagament s'efectue durant la primera quinzena de cada mes. Eixe serà el següent pel que fa al pagament de les prestacions de dependència. Ens hem posat al dia en el compliment de les sentències a favor de persones en situació de dependència, quant a reconeixement de retroactivitats, elaboració de pla d'atenció individualitzat, PIA, etcètera. De les 215 sentències pendents que ens trobarem actualment s'han executat 185. En tràmit, i a punt d'executar-se, 27. I resten sols tres en procés, amb un cost actual de 3.885.781 euros.

Hem eliminat l'ajornament en quatre anys de la retroactivitat de les prestacions econòmiques a persones cuidadores no professionals. A partir de setembre de 2015, les noves resolucions de persones cuidadores no professionals no porten ajornament de quatre anys de retroactivitat, i s'abonen juntament amb la primera nòmina.

Hem creat una comissió d'estudi per a la racionalització i agilització de la tramitació administrativa en relació amb el

reconeixement de drets pendents de pagament a favor d'hereus, i ja hem tramitat i abonat reconeixements a hereus de 379 persones dependents, per un valor de 2,3 milions d'euros.

Hem elaborat un pla d'impuls en la resolució de prestacions econòmiques vinculades al servei, perquè són crèdits de reconeixement preceptiu en la llei de pressupostos. De fet, el ple del Consell del passat divendres va aprovar l'habilitació de crèdit per import de 28.500.000 euros addicionals per a la resolució de més de dos mil huit-cents expedients. S'han aprovat totes les prestacions de persones cuidadores no professionals, en la quantia màxima per als xiquets i xiquetes de la Comunitat Valenciana.

I este és un resum, senyories, d'algunes de les mesures més significatives que s'han dut a terme durant estos setanta-nou dies. I ho hem fet amb els actuals pressupostos, que no cal recordar que no són els nostres. Algunes d'estes qüestions que s'han dut a terme no han costat diners tampoc, perquè dialogar, escoltar, organitzar no costa diners. Quantes voltes els ho vaig repetir a vostés? Parlar no costa diners. Unes altres, amb els diners de què es disposava. Únicament canviant les prioritats polítiques. Però no és suficient, i som conscients que queda molt per fer. Som molt conscients. En realitat queda tot per fer.

I els explique ara algunes de les línies d'actuació en matèria de serveis socials i persones en situació de dependència que impulsarem en els propers mesos.

Modificarem per llei la naturalesa jurídica dels programes d'emergència individualitzada social d'acolliment familiar, per passar a considerar-los com un dret subjectiu del xiquet o xiqueta. Establirem un major equilibri en els imports assignats per a les prestacions econòmiques individualitzades per acolliment familiar de menors en família extensa, que cobren 4,5 euros per dia i xiquet, i en família educadora, que cobren nou euros per dia i xiquet, tenint com a objectiu arribar als onze o dotze euros per dia i xiquet en els dos casos, i equiparant la família extensa a la família acollidora.

Actuarem, com no podria ser d'una altra manera, conforme a la llei. Curiós, veritat? Però és que no s'ha fet fins ara. Dictarem de manera imminent les primeres resolucions dels plans individualitzats d'atenció, d'acord amb la llei de dependència. Reconixerem els endarreriments generats durant tots aquests anys de desatenció a les persones, sense fraccionar el pagament, com deia adés, i sense obligar les persones a recórrer a la via judicial perquè es reconega allò que per dret i per llei els correspon. Perquè és cruel, però també perquè ens costa molts diners afegits.

Estem estudiant la quantitat i la quantia global dels expedients administratius de rescabament pendents de pagament, perquè la ciutadania conega la nefasta gestió de l'administració anterior, i per posar els mecanismes perquè es facen concursos públics conforme a la legalitat, i no haver de pagar costos innecessaris ni enriquiments injustos.

Eliminarem, senyories, el copagament en serveis a través de la llei de mesures fiscals, gestió administrativa i financera i d'organització de La Generalitat per a l'exercici 2016, amb un cost estimat i aproximat de 120 milions d'euros. I ho fem per justícia, però també per legalitat.

En matèria de diversitat funcional, el panorama que ens hem trobat ha segut certament desolador. Només de caràcter intern, però amb greus conseqüències per a persones i entitats, caldria destacar les següents disfuncions amb què ens vam trobar. Primer, ordres importants pendents de publicació. En concret la d'equipament i reforma, sense publicar des de 2008, i que estava pendent de revisió per part del Consell Jurídic Consultiu, ordre fonamental per garantir que els centres estiguen en bones condicions de manteniment i el mobiliari i el material en bones condicions d'ús. I la d'estades vacacionals, que afecta ajuntaments i entitats sense ànim

de lucre, que organitzen estes estades durant el mes d'agost, quan els centres diürns estan tancats i cal organitzar torns de treball pel personal amb vacances, i que són bàsiques per al benestar dels usuaris i usuàries, i el descans de les famílies i la mateixa organització dels centres.

Segon, caps de servei sense cobrir durant molt de temps, per exemple, la dels centres. No s'ha cobert des de fa més d'un any, i de qui depenen molts recursos econòmics que afecten directament moltes persones. Centres amb la construcció o posada en marxa pressupostada, però no planificada. Per tant, ni s'han realitzat ni és possible fer-ho ja enguany. Per posar només dos exemples, a la residència de discapacitats intel·lectuals de Paterna, de tres mòduls encara en falten dos per construir, però hi ha 300.000 euros pressupostats per obrir-la ara en setembre. La residència de Dénia té destinada una partida pressupostària de 500.000 euros per a la seua construcció, però encara resta pendent la declaració d'impacte mediambiental, en estar dins de l'àrea d'influència del parc nacional del Montgó. I estes deficiències en la pràctica impedeixen destinar eixos diners pressupostats a eixes residències.

Quart, cap mapificació de les necessitats reals. Menció especial mereix la situació caòtica en l'Institut Valencià d'Acció Social. Dèficit astronòmic del centre especial d'ocupació, edificis molt deteriorats, plantilla desmotivada i un llarg etcètera. Perquè es facen una idea, senyories, només els diré que a 31 de desembre de 2014 el patrimoni net de l'IVAS era de -3.880.564,51 euros. A esta xifra cal sumar l'estimació del resultat a 31 de desembre de 2015, que podria ascendir aproximadament a 285.000 euros, que s'ha de sumar a este dèficit. Esta situació no és fruit sols de les retallades econòmiques dels darrers anys, sinó de la inevitable conseqüència de la concepció subsidiària i merament assistencial de les persones amb diversitat funcional i la manca de voluntat política dels anteriors governs en establir línies i estratègies d'actuació en matèria de suport i acompanyament afavoridores de la millora de la qualitat de vida d'aquestes persones, i afavoridores de l'autonomia personal.

Des d'aquesta conselleria s'ha encetat un treball de planificació i gestió d'allò més urgent que podríem resumir en atendre les peticions de reunió de les diferents entitats i usuaris dels centre i serveis. Sí, senyories: atendre i escoltar. Senzill, no? Iniciar una ronda estable de visites als centres i serveis, per conèixer de primera mà la realitat de la seua situació i planificar processos de millora i condicionament.

Tercer, publicació el 21 d'agost i gestió de l'ordre d'equipament i reforma dels centres d'atenció, amb una dotació pressupostària d'1.430.850 euros. Ordre que, com dia adés, estàvem esperant des de 2008 i que és fonamental per a tindre un correcte i adient manteniment dels centres.

Quart, publicació el 14 d'agost i gestió de l'ordre d'estades vacacionals, amb una dotació pressupostària de 511.700 euros, evitant així que moltes entitats anul·laren les reserves i continuaren amb la seua programació establerta i atenent mil dos-cents participants.

Cinqué, abonar el 60% de l'import corresponent als programes dels centres i serveis.

Sisé, iniciar el pagament del total de la subvenció anual de manteniment dels centres i serveis. I finalment, iniciar l'estudi dels canvis necessaris en la gestió de l'IVAS per tal de dotar-lo de capacitat econòmica i dels recursos necessaris per al seu bon funcionament.

Evidentment, en estos dos mesos i escaig que portem de treball, sols hem pogut abordar alguns, pocs encara, dels molts problemes i carències amb què ens hem trobat. Les persones amb diversitat funcional també han estat uns dels col·lectius castigats amb les polítiques de retallades, empitjorant i agreujant les seues situacions vitals. Serà complicat

revertir aquesta situació, donat que la capacitat financera de La Generalitat és la que és –d'eixa ja els parlarà el conseller Soler en la següent compareixença–, però la voluntat d'este govern de rescatar persones, atenent les persones en situació de dependència i amb necessitats es tradueix en les següents línies estratègiques de futur que anirem desenvolupant en els propers mesos, i que suposen la prioritització d'esta despesa, malgrat el panorama que el conseller els contarà.

Definir criteris per l'ordre anual d'ajudes per al manteniment de centres i serveis en matèria de transport, amb criteris d'eficiència energètica i impuls de les energies renovables, unificant el cost plaça/dia entre els centres i serveis, recuperant la capacitat econòmica perduda pels centres i serveis en els passats anys de retallades, augmentant, per a 2016, de la partida destinada a l'orde de reforma i equipament fins 1,8 milions d'euros, és a dir, incrementant en quasi quatre-cents mil euros la que s'acaba de publicar.

Avançar el calendari de publicació de les ordres d'ajudes, per a facilitar també el treball de les entitats. Compromís de pagament del 60% de la subvenció de manteniment dels centres i serveis en el mes de març. Implementar les mesures per afavorir la tornada al sistema i la prestació dels serveis a persones que abandonaren després de la implantació de l'injust copagament-taxa.

Reactivarem i ampliarem la mesa sectorial i l'obrirem a les organitzacions representatives del sector, aixina com a persones usuàries, famílies, treballadors i treballadores, per definir un nou model d'atenció i un nou model de finançament del sistema.

Definirem el calendari dels diferents centres i recursos, d'acord amb sindicats i organitzacions empresarials per garantir que durant tot el temps d'atenció a les persones usuàries es presta el servei de transport i menjador. Incorporar en la llei de serveis socials que hem anunciat abans una nova regulació de l'acreditació de centres, serveis i programes, dotant el sector d'atenció a la diversitat funcional d'estabilitat normativa, clarificant i simplificant l'actual i dotant-lo també d'estabilitat pressupostària necessària.

Unificarem i simplifiquem els organismes i sistemes de valoració. Impulsarem l'adopció de mesures de suport a la vida independent, des del manteniment i increment de l'actual línia de programes. Impulsarem l'adopció de mesures de suport als programes d'oci inclusiu, de prevenció i atenció a l'envelliment, i posarem en funcionament el Covas –Consell Valencià d'Acció Social–, com a òrgan dinamitzador de la transparència i la participació en esta conselleria.

També revisarem els convenis amb la Diputació de València, en concret l'ús de les instal·lacions de l'antic hospital psiquiàtric de Bétera. I articularem un servei d'inspecció i avaluació de centres i programes estable i dinamitzador, prestant especial atenció als plans d'emergència.

Promourem un pla específic del foment del cooperativisme i l'economia social. Les entitats sense ànim de lucre han de ser un dels eixos fonamentals d'atenció a les persones amb diversitat funcional, enfront de la mercantilització a què vam assistir en els últims anys. Crear un sistema d'informació administrativa integrat que permeta, entre altres coses, informatitzar les subvencions dels centres, tramitar les prestacions de les persones tutelades i unificar totes les prestacions és un altre dels nostres reptes. Garantir la plena accessibilitat, eliminant totes les barreres arquitectòniques urbanístiques i al transport públic i de la comunicació, prestant especial atenció a les persones sordes.

Garantir l'accés a la cultura i als espectacles a totes les persones amb diversitat funcional. Garantir que tots els edificis oficials tenen personal de suport per persones amb mobilitat reduïda. Utilitzar les noves tecnologies per garantir l'accessibilitat al transport públic de les persones amb

deficiències sensorials, perquè tinguen la major autonomia possible.

Moltes d'aquestes mesures, senyories, no es poden dur a terme sense la col·laboració i coordinació de tota l'administració, tant l'autònoma com la local i les diputacions i també, com no, sense la col·laboració inestimable dels funcionaris i funcionàries, dels quals hem rebut una magnífica acollida. Però algunes actuacions requereixen una coordinació major. És imprescindible, per tant, el treball conjunt amb les conselleries d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, la d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball i la de Sanitat Universal i Salut Pública per, entre altres qüestions, conèixer de primera mà les dades de l'alumnat de díhuit a vint-i-un anys, per comarques i pobles, susceptible de ser atés, si cal, amb els nostres recursos.

Definir plans de formació entre conselleries, organitzacions empresarials, sindicats i altres entitats representatives per afavorir la inserció laboral de les persones amb diversitat funcional. Impulsar l'adopció de mesures per implementar programes d'ocupació amb suport.

Establir acords de coordinació sociosanitària per desenvolupar espais integradors de l'atenció sanitària i social en un únic sistema. Este és un gran repte, senyories. Establir el perfil de les persones amb necessitats d'atenció sociosanitària i desenvolupar la cartera i catàleg de serveis sociosanitaris. Modificar la regulació de les assegurances sanitàries, per tal d'eliminar la discriminació per raons de discapacitat o diversitat funcional. Garantir la prevenció, diagnosi i atenció primerenca de xiquets i xiquetes de zero a sis anys amb discapacitat o diversitat funcional. Crear unitats hospitalàries de referència per persones en situació de pluridiscapacitat i discapacitats amb necessitats d'atenció especialitzada, com per exemple persones amb paràlisi cerebral.

Moltes de les mesures anunciades requereixen una correcta planificació, organització i avaluació. Per això, plantejarem dos grans línies d'actuació: una, relativa al procediment inspector i sancionador i, una altra, per sotmetre a avaluació el compliment de la normativa en matèria d'accessibilitat i eliminació de barreres arquitectòniques

Pel que fa a la primera actuació s'inclouran els següents aspectes:

Pla d'actuació de la inspecció, incloent-hi una anàlisi sobre el mapa de necessitats i l'elaboració d'un calendari de revisió periòdica.

Anàlisi i estudi de nivell d'execució de les sancions administratives en matèria de serveis socials.

Establiment de mesures de coordinació amb ajuntaments i altres òrgans d'actuació administrativa directament relacionats amb les activitats d'acció social, com els referents a la sanitat pública o la prevenció de riscos laborals.

Elaboració d'un nou protocol d'actuació sobre els centres d'acció social en la Comunitat Valenciana, tant de titularitat pública com privada, on estiga inclosa la garantia del compliment dels requisits legals com part del pla del centre.

Pel que fa a la segona es proposa la realització de les següents actuacions estratègiques:

Auditoria sobre l'accessibilitat i eliminació de barreres arquitectòniques a executar en tots els centres, propis i concertats, perquè encara en tenim, i moltes.

Quantificació dels costos d'adaptació a la normativa vigent en matèria d'accessibilitat i eliminació de barreres arquitectòniques.

Estudi i proposta d'instruments de col·laboració amb els agents socials clau en esta matèria, com, per exemple, el Reial Patronat sobre Discapacitat, l'Institut de Majors i Serveis Socials o la Universitat Politècnica de València.

Estudi d'iniciatives públiques semblants a l'àmbit de l'accessibilitat i l'eliminació de barreres arquitectòniques.

Formulació del pla «Per una comunitat sense barreres».

Convocatòria dels premis Esforç en accessibilitat i Projecte fi de grau en arquitectura.

En matèria d'ordenació proposem les següents actuacions estratègiques:

Elaboració d'un mapa de recursos socials, atenent els criteris territorials –mapificació per zones– i funcionals –mapificació per tipologia dels recursos– amb especial atenció a aquells destinats a l'atenció de persones en situació de dependència.

Efectuar una anàlisi de necessitats de centres d'acció social per a l'atenció de les persones majors, persones amb discapacitat, persones en situació de dependència, persones amb malaltia mental, menors, etcètera.

Moltes de les actuacions previstes, a més de la necessària coordinació institucional, no són possibles sense la col·laboració i la implicació d'entitats, empreses vinculades al tercer sector i d'altres organismes privats. Per això durem a terme una intensa tasca en aspectes de formació i sensibilització sobre qualitat i responsabilitat social i empresarial, dirigida tant als seus destinataris immediats –centres d'acció social i pimes–, com a entitats locals i a la societat en general. I per això promourem accions en matèria de:

Impuls i foment per a la incorporació de clàusules socials en la contractació administrativa a l'àmbit de La Generalitat i de les entitats locals.

Sensibilització entre la joventut universitària sobre la conveniència i els avantatges de la implantació de mesures de responsabilitat social empresarial, utilitzant com a referència els nostres centres d'acció social i les empreses d'economia social.

Recerca de fórmules de gestió dels recursos socials vinculats a l'economia social i l'economia col·laborativa.

Implementar iniciatives d'innovació social en els diferents àmbits competencials de les direccions generals competents.

Convocatòria de premis que posen en valor actuacions de divulgació i sensibilització en esta matèria.

I, finalment, proposem avançar en el foment per a la implantació de sistemes de gestió de qualitat en centres d'acció social. I per això prendrem com a referència en un primer moment el sistema bàsic de qualitat, sistema de gestió de qualitat per a centres d'acció social creat per La Generalitat, encara que posteriorment facilitarem el trànsit cap a sistemes de gestió de qualitat certificables.

He volgut deixar per al final de la primera part de la meua intervenció, senyories, dos aspectes que pel seu dramatisme ocupen i preocupen al conjunt de la societat: els desnonaments i la pobresa.

Estem elaborant un pla de xoc per a l'atenció social necessària com a conseqüència de les situacions de desnonament que estan produint-se al nostre país. El pla estarà estructurat en quatre fases:

Estudi de la situació actual dels desnonaments, incloent-hi el número de persones desnonades, localitats, perfils de les persones afectades i entitats financeres promotores, entre altres aspectes.

Estudi de les possibles solucions i iniciatives que estan portant-se a terme, tant en àmbit privat –impulsades i/o en col·laboració amb la banca– com públic.

Estudi i posterior coordinació de les possibles solucions que poden dur-se a terme en col·laboració amb les entitats locals, incloent-hi la creació d'una xarxa de col·laboració autònoma entre La Generalitat i les entitats locals per a abordar esta problemàtica.

Coordinació d'actuacions amb la Direcció General de Vivenda, Rehabilitació i Regeneració Urbana de la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori.

Finalment, amb l'objecte de donar resposta adient a les situacions de pobresa extrema a la nostra comunitat, resulta necessari abordar l'elaboració d'un pla d'inclusió que haurà d'incloure l'estudi i anàlisi, entre altres, dels següents aspectes:

Revisió de l'actual concepte de renda garantida de ciutadania i l'avaluació de l'eficàcia de les mesures d'inclusió que es demanen i que determinen la prestació econòmica. Abordarem els canvis legislatius necessaris per a garantir l'efectiu compliment d'este dret.

Foment i impuls dels menjadors socials, mantenint-ne l'obertura durant els mesos d'estiu. Es procurarà vincular la seua existència a la realització d'activitats d'inclusió, entenent que es tracta d'un recurs transitori fins a assolir un sistema sòlid de renda garantida de ciutadania.

Anàlisi d'experiències semblants en altres llocs, en altres comunitats autònomes. I possibilitat de vincular les mesures d'inclusió amb plans d'ocupació.

Es tracta de qüestions tècniques prèvies i imprescindibles per abordar de manera seriosa un assumpte que ens colpeix com a éssers humans i sobre el qual més avant aprofundirem.

L'altra secretaria autonòmica en què està dividida la conselleria és la d'Inclusió i de l'Agència Valenciana de la Igualtat.

Este departament és un espai estratègic per a impulsar els mecanismes i les polítiques públiques més adients per capgirar un sistema que feia negoci, fins i tot, amb els drets socials de la ciutadania i amb una visió treballcentrista i tendint a un sistema..., per a tendir a un sistema inclusiu amb perspectiva de gènere i el respecte a la diversitat per garantir una vida digna. Unes línies estratègiques basades en la transversalitat, la coresponsabilitat i el paper proactiu de l'administració autonòmica que té com a objectiu final remoure els obstacles estructurals que impedeixen l'efectiva igualtat entre totes les persones

La secretaria autonòmica està conformada per les següents direccions generals: Direcció General d'Inclusió Social, Direcció General de l'Institut Valencià de les Dones i per la Igualtat de Gènere, Direcció General de l'Agència Valenciana d'Igualtat en la Diversitat, Direcció General de l'Institut Valencià de la Joventut, Generalitat Jove –exercida pel secretari autonòmic– i Secretaria General de l'Institut Valencià de la Joventut –l'Ivaj.

La distribució de competències mitjançant una nova estructura conceptual marca també un canvi de model. En primer lloc, haver desvinculat les competències d'igualtat de gènere de les de família, deconstruint una imposició ideològica com és l'ús de la maternitat com una complementarietat al ser dona.

La discriminació cap a les dones és l'única discriminació cap a un col·lectiu minoritzat, que no minoritari, que cal treballar amb una visió integral i transversal, sense oblidar la interseccionalitat. Una visió transversal al govern valencià, mitjançant la creació de les unitats d'igualtat en totes les conselleries que permeten que la perspectiva de gènere no siga una qüestió de les dones, sinó conjunta, que afecta la contractació pública amb la responsabilitat social compartida, que afecta els pressupostos, les polítiques públiques de sanitat, educació, justícia, món rural, etcètera.

La promoció de la igualtat de gènere no és, per tant, qüestió només de les dones, sinó també dels homes, que com a novetat també treballarem amb les noves masculinitats, la feminització d'espais masculinitzats com l'economia, l'esport i els mitjans de comunicació o la política.

També ha servit per trencar amb el concepte, i les polítiques que desprén, d'integració que li atorga la responsabilitat a l'individu davant de la visió de la inclusió horitzontal i social.

L'administració no generalitza ni obliga a integrar-se als col·lectius minoritaris o minoritzats ni persones amb risc o excloses socialment, sinó acull la diversitat perquè cadascú

puga viure segons la seua particularitat o circumstàncies. Un paper prou actiu que ens done com a societat les eines necessàries perquè la xarxa pública sostinga a totes les persones siga quina siga la seua situació, substituint l'antic model assistencialista per un model universal de serveis socials.

Cal destacar també la creació d'una direcció general amb competències per a la gestió i la promoció de la diversitat LGTBI, ètnica i religiosa, del poble gitano, de famílies, d'edat, etcètera.

De famílies, senyories, –sí, de famílies– i no de família. Perquè de famílies està feta la societat valenciana del segle XXI. N'hi ha de moltes classes al 2015, de famílies. Es tracta d'una direcció general nova i *novedosa*, inèdita en l'estructura administrativa de l'estat, que eleva el rang d'acció política al voltant de la diversitat al màxim nivell.

L'administració pública no pot acceptar com a norma la tirania de la majoria, sinó que ha de promocionar la diversitat com un valor que ens enriquis i procura la felicitat de totes les persones en sentir-se respectades i tractades amb igualtat de condicions.

Dins de la nova Direcció General d'Igualtat en la Diversitat s'inclou també el servei d'igualtat de tracte, contra la discriminació i els delictes d'odi que busca protegir les víctimes de tot tipus d'intolerància.

També existix una visió intergeneracional de la ciutadania amb la creació d'una subdirecció general d'infància, com demanden entitats com Unicef, que atorga la plena ciutadania en el seu sentit més polític des de l'àmbit de la participació, de l'urbanisme i la planificació del territori, de l'educació o de la sanitat, entre altres, als xiquets i xiquetes.

Esta visió segueix amb transversalitat de polítiques de joventut i adolescència –entemem que els i les joves tenen unes circumstàncies i discriminacions pròpies per raó d'edat i de generació– destinades a dissenyar estratègies per millorar les possibilitats futures d'ocupació basades en l'educació no formal i les habilitats socials, en l'educació en valors, en l'educació emocional i garantia d'emancipació dels i les joves amb una vida digna independent.

El primer epígraf de l'Acord del Botànic és el rescat de les persones, senyories. Tota persona ha de tindre cobertes les seues necessitats vitals inherents a la seua dignitat.

Tots els valencians, totes les valencianes tenim dret a viure en condicions que garantisquen la nostra dignitat com a éssers humans.

Necessitem un diagnòstic global i un mapa de recursos públics que ens permeten llançar un pla estratègic que lluite contra l'empobriment i l'exclusió social, ja que ha sigut una assignatura abandona per l'anterior govern.

L'anterior pla d'inclusió és només paper mullat, sense cap dotació econòmica ni desenvolupament. Una tasca de diagnòstic inicial i de conèixer els recursos públics disponibles que ja està fent-se per part de la Direcció General de Planificació, Ordenació, Avaluació i Qualitat, i la resta de direccions generals, com hem desgranat anteriorment.

És una prioritat del govern l'elaboració d'un pla d'inclusió social desenvolupat mitjançant diferents mesos de treball, espais de codificació amb els agents implicats donant especial rellevància als municipis. Un pla d'inclusió amb polítiques proactives i una visió integral que tinga en compte tot tipus d'empobriment i vulnerabilitat. El pla d'inclusió tindrà entre les seues prioritats, com marca l'Acord del Botànic, combatre la pobresa infantil. Una de les primeres reunions que vam dur a terme va ser amb les diputacions provincials i la Federació Valenciana de Municipis i Províncies per coordinar un pla d'emergència perquè cap xiquet o xiqueta quedara desprotegit per part de l'administració pública.

Vull agrair, senyories, la bona disposició que vaig trobar en este tema tan peremptori per part dels representants de les

tres diputacions i la presidenta de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, tot un exemple de col·laboració entre les administracions públiques que ha de ser model per a actuacions futures.

Però a més, des de la conselleria d'educació també s'ha modificat el calendari escolar i l'obertura dels menjadors escolars per garantir el dret a l'alimentació, com explicarà el conseller Marzá en la seua compareixença.

El nou pressupost de La Generalitat tindrà un pla integral per als mesos d'estiu i vacances que englobarà també els grups d'edat de zero a tres anys i de setze a divuit anys que malauradament no hem pogut cobrir este estiu.

Una altra de les prioritats serà combatre la pobresa energètica, conjugant la protecció social i la conscienciació ecològica d'ús i eficiència energètica de les famílies, sobretot cara als mesos d'hivern.

També treballarà diferents línies estratègiques amb les entitats especialitzades i amb les persones sense sostre amb nous programes a partir de 2016.

Finalment, millorarem la gestió dels programes operatius europeus, amb una previsió de 30 milions d'euros fins 2020, destinats a rescatar persones, per al desenvolupament de projectes destinats a la inserció sociolaboral de persones en situació d'especial vulnerabilitat amb itineraris específics. Una ordre a la qual podran optar tant organitzacions no governamentals, com municipis.

A 2016 s'elaborarà un pla de resposta per als barris amb major emergència social, mitjançant el desenvolupament comunitari i l'acció social i les xarxes de solidaritat.

Al llarg de l'any es dissenyarà el pla que haurà de tenir en compte diferents aspectes socioeconòmics, com l'índex d'atur del barri, l'esclatxa digital, envelliment del veïnat, manca d'infraestructures públiques, pobresa infantil i energètica, conflictes interculturals, obesitat infantil, absentisme o alcoholisme, entre molts altres.

La Generalitat ha de ser una administració més propera i per això el projecte de barris s'articularà amb equips multidisciplinars que, amb els equips de base dels municipis, abordaran les estratègies específiques per a la zona.

La cultura de la proximitat també ha d'anar lligada a l'eficiència dels recursos públics. Per això, al 2016 posarem en marxa una experiència pilot amb espais d'inclusió, igualtat i diversitat a diferents comarques, amb especial atenció a les comarques d'interior, d'àmbit rural i més envellides, amb l'objectiu de mancomunar els serveis generals que destina l'administració autonòmica a diferents projectes – com AMICS, Infodona, oficina de l'Ivaj– per destinar més i millors recursos a personal professional especialitzat, com són els agents d'igualtat, agents interculturals, tècnics de joventut o treballadores i treballadors socials de cada projecte o pla.

El llenguatge també construeix el món. El servei de persones migrades treballarà no només per a les persones que migren al nostre territori, sinó també a les que migren a altres territoris des del nostre, amb especial coordinació amb l'Institut Valencià de la Joventut.

En la mateixa línia dels espais d'inclusió, igualtat i diversitat s'està elaborant una mapa dels recursos d'AMICS i una avaluació de l'impacte del servei als municipis per generar una nova xarxa d'oficines d'atenció de persones migrants amb agents d'interculturalitat que puguen treballar polítiques d'inclusió i d'inserció sociolaboral, de gestió de la interculturalitat des del laïcisme i el respecte a la diversitat.

Però també el servei d'atenció a persones migrants treballarà amb les persones migrades a l'exterior, forçades per les seues circumstàncies socioeconòmiques amb línies concretes que busquen combatre, junt a la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, la fuga de cervells.

Vull anunciar-los també, senyories, que al mes d'octubre es posarà en marxa una nova ordre de temporers agraris per a evitar l'exploació de les persones migrades que darrerament venien exercint diferents ETT i magatzems de cítrics especialment.

Les valencianes i els valencians som un poble solidari. Eixa és una de les nostres senyes d'identitat. Ho estem demostrant estos dies. Però no es tracta d'una solidaritat conjuntural. El voluntariat és una peça clau de tot l'engranatge social i cal tractar-lo amb respecte, igualtat d'oportunitats i coresponsabilitat.

Per això s'ha decidit acabar amb els convenis particulars a dit que buscaven la creació de clientelisme per part del partit al poder i obrir-nos a una nova governança, garantint la transparència i la igualtat d'oportunitats amb concursos públics oberts que beneficien les bones pràctiques i la innovació social.

A més, ens comprometem que siguen ordres biennals perquè garantisquen una estructura i una seguretat jurídica que permeta a les entitats treballar amb major eficiència i eficàcia i dedicar menys temps a tasques burocràtiques.

La igualtat de gènere significa igual visibilitat, empoderament, responsabilitat i participació, tant per a les dones com a per als homes en qualsevol àmbit de la vida pública o privada. També és igualtat en l'accés i en la distribució dels recursos entre dones i homes, i encara hi ha progressos visibles d'esclatxes de gènere que encara existixen.

L'Acord del Botànic prioritza les polítiques alternatives a les polítiques de devaluació democràtica i d'empobriment econòmic, dues cares d'una mateixa moneda, ja que la devaluació democràtica ha permès l'empobriment econòmic i social. La perspectiva de gènere, senyories, ha d'estar present en la pràctica política. Per això cal destacar mesures com la creació del primer govern paritari de la història valenciana, i la visibilitat passa per ocupar espais de poder reservats tradicionalment als hòmens.

També hem de substituir la visió masculinitzada i jeràrquica de la política i del poder per una visió més horitzontal, transversal i feminitzada com a bon govern.

La formació de les unitats que parlava d'igualtat de gènere dependrà també de les universitats públiques valencianes, amb les quals s'ha establert una relació institucional per treballar en diferents camps, com ara crear una genealogia de dones valencianes que trenque amb la mutilació de la memòria col·lectiva de les dones, l'exempció de les taxes universitàries per a les víctimes de violència de gènere i dels seus fills i filles, amb coordinació amb la Direcció General d'Universitats, Investigació i Ciència. O polítiques que permeten la feminització de carreres universitàries fins ara molt masculinitzades.

A més, cal destacar que, en col·laboració amb la Direcció General d'Economia, inclourem la variable de gènere en tots els estudis estadístics que realitze La Generalitat, fet que permetrà una millor diagnosi de les polítiques d'igualtat entre hòmens i dones.

La universitat és un aliat fonamental per a la nova administració. La nova política també ha de visualitzar la violència de gènere com un fet social i no com un fet personal o domèstic. Per això, per primera vegada des del Consell es reacciona institucionalment amb un protocol davant de qualsevol assassinat masclista.

Portarem al Consell de manera immediata un acord pel qual es manifestarà al màxim nivell el rebuig que sent esta Generalitat, en representació del poble valencià, cada vegada que una dona o els seus fills o filles és assassinada per la violència masclista.

L'any 2016, coincidint amb la celebració de l'Any Sor Isabel de Villena, per part de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, impulsarem, en col·laboració amb esta entitat,

actes de visibilització de dones valencianes tradicionalment amagades, que amb el seu esforç, treball, estudi, dedicació, han sigut referents ocults del progrés humà.

M'agradaria destacar, senyories –per acabar este apartat–, la reunió amb les entitats de dones que treballen en la igualtat entre hòmens i dones i de socialització, que feia més de vint anys que no es reunien institucionalment amb La Generalitat com un agent social fonamental.

El compromís del govern valencià amb la creació de diferents espais de codecisió i participació amb una visió moderna, feminitzada i feminista i àgil enfront de l'excés de burocratització actual.

M'agradaria, senyories, que en parlar de polítiques sobre les dones poguera centrar-me únicament amb els aspectes d'igualtat als quals ara acabe de referir-me, però lamentablement no puc detindre'm ahí. La violència masclista contra les dones continua sent una dramàtica realitat. Este estiu ha sigut particularment cruel.

Un altre dels objectius del govern del botànic és combatre i eradicar la violència contra les dones. L'expressió més brutal de la desigualtat entre les dones i els hòmens és esta violència.

L'educació, com veure'm més endavant, és una arma carregada de futur, com dia el poeta, per combatre i vèncer la violència contra les dones. Cal incrementar la protecció i atenció integral a les dones víctimes de la violència de gènere i als seus fills i filles amb més serveis públics. Malauradament, mentre la violència masclista creixia a la nostra comunitat, al 2012 van tancar 32 oficines d'atenció a les víctimes, que ens interpel·la a presentar un pla d'atenció a les víctimes, revertint les retallades produïdes per garantir una atenció integral.

Per això, des del govern valencià estudiarem una possible modificació de la Llei 7/2012, sobre mesures de prevenció i protecció integral contra la violència masclista, consensuada amb el teixit social d'associacions de dones que treballen per la igualtat i eradicació de la violència de gènere.

La formació de jutges, metgesses, treballadores socials, psicòlogues, advocades, mestres, policies, ha de ser un element clau per a combatre la violència de gènere i millorar l'atenció a les víctimes.

També impulsarem la creació de la xarxa de ciutats lliures de violència masclista, amb el compromís polític i econòmic d'eradicar la violència contra les dones. Desenvoluparem un pla estratègic per a les dones al món rural, perquè conviu en una realitat molt específica, i els recursos destinats per a les comarques de l'interior ha d'augmentar considerablement.

Hem conviscut amb fets particularment dolorosos. Les víctimes de violència de gènere que no estaven al corrent de pagament amb la hisenda pública no podien cobrar per manca de voluntat política i interès cap ajuda reconeguda per l'article 27 de la llei d'igualtat. Ara, gràcies a la voluntat política, es reconeix com un dret subjectiu i no com a una subvenció i podran cobrar-les.

Necessitem un canvi en relacions entre dones i hòmens. L'empoderament de les dones i l'eliminació d'estereotips negatius tradicionals de gènere són la clau per aconseguir la igualtat. La deconstrucció de la violència i dels rols de gènere ha de ser una prioritat del govern valencià, una deconstrucció que ha de partir des de la infantesa, mitjançant la coeducació en les escoles.

Hem d'impulsar un nou canvi de paradigma, que requereix una adaptació curricular educativa, coordinada amb l'administració educativa i els ajuntaments, obrint la porta a la gestió de les emocions, la igualtat d'oportunitats i la cultura de la no-violència.

La construcció de noves masculinitats i la genealogia de les dones valencianes rellevants en diferents camps, com

la ciència, la cultura, la política o l'economia, per deconstruir rols i etiquetes que castren emocionalment, des de ben menuts, les persones que no tenen comportament heteronormatiu com a marca del patriarcat.

I en això centrarem la col·laboració amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en este marc que els parlava adés.

Des de la direcció general es crearà un pla d'igualtat municipal marc que puga servir als municipis com a referència del disseny, planificació, execució i avaluació de les polítiques de gènere del municipi.

La incorporació de clàusules socials en la contractació pública com una eina per garantir l'accés de dones víctimes d'exclusió social, empobriment, violència de gènere, drogo-dependència i salut mental, i també per garantir l'accés de les dones a llocs reservats fins ara als hòmens, mitjançant sistemes d'acció positiva, com afavorir la presència tendint a la paritat de les dones als consells d'administració i llocs de direcció de les empreses o entitats adjudicatàries de concursos públics.

Creació d'un comitè per a la igualtat salarial, format per sindicats, empresaris, empresàries, i la inspecció de treball per articular mesures i objectius concrets per superar l'esclenta salarial. I també commemorarem cada any el dia mundial de la igualtat salarial per tal de visibilitzar i conscienciar d'aquesta discriminació.

Al marc d'aquestes línies estratègiques, codissenyar amb els diferents agents socials implicats una normativa per a la igualtat real entre hòmens i dones que amplie i millore la de 2003.

Una altra de les prioritats del govern valencià és la gestió pública de la diversitat en la igualtat com un valor fonamental per a la nostra societat. La direcció general comptarà amb dos serveis de nova creació: el Servei de Promoció de la Diversitat (LGTBI, minories ètniques i religioses), programes de famílies i polítiques de temps i el Servei d'Igualtat de Tracte contra la discriminació o els delictes d'odi.

Les noves formes que hem imprés en la política permeten donar la benvinguda a col·lectius que durant anys han hagut de lluitar per les seues causes, però també contra la invisibilització a què els condemnava un govern que els donava l'esquena.

Entre les moltes reunions que hem mantingut durant estos setanta-nou dies, una de les més emotives fou la reunió amb les entitats LGTBI, on el president del col·lectiu d'expresos socials del franquisme tornava a l'emplaçament de l'antiga presó. Però ara tornava per a ser rebut pel govern valencià. Tornava, com dic, a la presó on havia estat empresonat a causa d'estimar lliurement.

D'aquesta reunió, es va acordar que una de les prioritats del Consell anava a ser la llei integral de transsexualitat, amb la creació immediata d'un grup de treball amb col·lectius, persones expertes, representants de diverses conselleries –igualtat, educació, sanitat, economia i justícia– i grups parlamentaris per tal de començar a establir els continguts de la proposta abans de juny 2016. Una altra comissió que haurà de fer-se, una vegada aprovada la llei de transsexualitat, serà la d'estudi per a la llei integral per a la igualtat efectiva de persones LGTBI i contra la discriminació per orientació sexual i identitat de gènere, com s'acordà al pacte del botànic. De la comissió hauria d'eixir un document base sobre el qual preparar un projecte de llei que s'aprovaria com a molt tard en juny de 2017.

I també dedicarem esforços a la inclusió de dones sense parella home i homes transsexuals en la prestació de la reproducció assistida en la sanitat pública.

En 2016 es posarà en marxa un servei d'atenció a la població LGTBI, que compte amb la col·laboració de diputacions i principals ajuntaments. En aquests moments estem tenint contacte amb altres comunitats autònomes que tenen

serveis d'estes característiques per tal de conèixer diverses fórmules. També s'està treballant amb les universitats públiques per a introduir la visió de la diversitat, buscant la millor fórmula per a fer-ho. Ja hem començat els treballs amb la Universitat d'Alacant.

Per últim, cal destacar la realització d'un estudi sobre la situació d'assetjament per motiu d'orientació sexual i identitat de gènere a l'àmbit educatiu, que comportarà cara al curs 2016-2017 la implementació d'una estratègia d'atenció a la diversitat en l'àmbit educatiu.

Però n'hi ha més minories que reclamen l'atenció d'esta conselleria. Una de les més importants és la del poble gitano. Promourem la creació immediata un grup de treball amb associacions, persones expertes i representants de diverses conselleries –igualtat, educació, sanitat, economia i habitatge– amb l'objectiu de crear una estratègia integral valenciana per a la igualtat del poble gitano 2016-2020. Impulsarem l'associacionisme gitano, de manera que tinga un sector civil fort i independent del govern. Coordinarem les accions de l'estratègia amb la resta de conselleries i administracions. Intervindrem des de l'administració en l'àmbit educatiu per a millorar l'èxit escolar dels alumnes i l'accés a l'ensenyament superior. I per últim, promocionarem la cultura gitana per a fer-la pròpia de tota la societat, contribuint així a la lluita contra l'antigitanisme i a desfer estereotips.

Després d'anys d'exclusió, i d'haver imposat un tipus de família, des del nou govern valencià pensem que cal treballar per la promoció, defensa i respecte de la diversitat familiar. Per això, parlem de famílies i no de família. Cadascú s'organitza socialment i familiarment en llibertat. Ens hem reunit amb els representants de les famílies LGTBI, monoparentals i famílies nombroses per a explicar la nova visió política de les famílies i fer-los partícips.

Una de les primeres mesures en aquesta línia la trobem en la llei de taxes de 2016, on es compararà per primera vegada les famílies monoparentals i les nombroses. Hi ha molts estudis, especialment l'últim de *Save the Children*, que apunten a la feminització de la pobresa sobretot de les mares monoparentals. Per això, pensem que és urgent treballar noves polítiques que garantisquen les condicions per tenir una vida digna també de les famílies monoparentals.

A més, al voltant de 2017, elaborarem, consensuadament amb tots els tipus de famílies, sense cap imposició, una llei valenciana de famílies que incloga el reconeixement de tots els tipus de famílies segons la seua composició: heteroparentals, homoparentals, monoparentals, reconstituïdes, etcètera.

Fins ara, llevat d'accions aïllades, no s'ha elaborat cap política pública adreçada a treballar la diversitat religiosa, ètnica i cultural. Per això, la primera mesura serà reincorporar la Comunitat Valenciana al patronat de la fundació Pluralismo y Convivencia, des d'on aprofitar les eines existents per poder treballar polítiques públiques en aquesta línia. A més, també haurem de seguir treballant cap a la aconfessionalitat de l'estat com a espai públic de tots i totes, i promoure la llibertat religiosa des de la decisió personal en els espais comuns de convivència. És a dir, laïcisme per a l'espai públic, llibertat religiosa per a l'espai comú compartit. A tal fi es promouran propostes i iniciatives d'espais polivalents a les diferents confessions i a la no-confessió.

L'Acord del Botànic, senyories, planteja l'elaboració d'un pla autonòmic per la igualtat de tracte, contra el racisme, la xenofòbia i la intolerància, que elaborarem en el segon semestre de 2016. L'administració ha de donar també visibilitat de casos com l'assassinat de Lyssa, dona transsexual, a Alacant a finals de juliol i fer una denúncia pública. També, s'ha tingut contacte per primera vegada, des de la seua creació, amb les fiscalies especialitzades en la igualtat de tracte, no-discriminació i delictes d'odi. I també engega-

rem diferents campanyes per conscienciar i sensibilitzar la ciutadania.

Una altra de les línies d'actuació serà la formació dels membres dels cossos i forces de seguretat en matèria d'igualtat i respecte a la diversitat.

La conciliació de la vida familiar i laboral, senyories, no ha de ser un fet exclusiu de les dones, com passa majoritàriament ara. Les dones hem eixit de casa, però els homes encara no han entrat. Per això pensem que és important desvincular, però sense perdre la visió de gènere. Haurem de dissenyar noves polítiques que permeten planificar millor la nostra vida, que puguen permetre tenir més temps per a nosaltres mateixes, per a les nostres famílies, per a l'oci, per al treball, per a l'activisme, amb mesures d'acció positiva com bonificar les empreses que engeguen propostes innovadores com donar hores remunerades als seus treballadors i treballadores que participen de les associacions de mares i pares d'alumnes o d'altres entitats que treballen pel benefici comú.

L'últim aspecte sectorial del qual és competent la nostra conselleria és el de les joves i els joves. L'Institut Valencià de la Joventut ha de deixar de ser un espai passiu, d'informació i d'oferta monotemàtica, per convertir-se en un espai atractiu per als joves, proactiu i amb una important funció dinamitzadora. Per això, hem decidit transformar la xarxa de Centres d'Informació Juvenil en la Xarxa Jove, que al 2016 comptarà amb més de dos-centes cinquanta oficines en lloc de les dotze actuals, amb un sistema de remunicipalització del servei i amb la creació de xarxa comarcal, amb una comissió tècnica amb els municipis que comptarà al pressupost de 2016 amb 1,2 milions d'euros.

Les polítiques de joventut han de ser transversals. Són una prioritat per al govern valencià, perquè ara mateix els joves i les joves són un dels col·lectius més vulnerables i més estigmatitzats, amb una taxa d'atur superior al 55%, que té com a conseqüència un 32% de pobresa segons l'últim informe d'Oxfam.

Davant d'aquesta dramàtica situació no podem deixar de denunciar la manca d'empatia i la mala gestió del govern anterior, que va deixar en un calaix cent milions d'euros per la seua incapacitat per a gestionar el Programa europeu de garantia juvenil. Un nou exemple, senyories, de l'eficax gestió econòmica de la dreta.

Dedicarem tots els esforços necessaris, tant des del Servof com per part de l'Ivaj, per poder desbloquejar-los i destinar-los a unes polítiques d'ocupació adreçades a la formació en camps amb valor afegit, com l'atenció i cura de persones, l'accessibilitat i l'eficiència energètica i la societat del coneixement i les TIC.

La Generalitat ha de recuperar una excel·lent relació amb el Consell de la Joventut, de qui respectem la seua independència i professionalitat i, per això, volem donar-li major importància al Consell Rector de l'Ivaj, per compartir espais de codecisió en polítiques públiques encaminades al voluntariat, ocupació jove, emancipació, joves migrades, etcètera.

Entre altres iniciatives, i després d'haver parlat amb els representants del món associatiu juvenil i el Consell de la Joventut, entenem que cal dissenyar una nova llei valenciana de joventut que desenvolupe un pla estratègic d'infància, adolescència i joventut amb una dotació pressupostària concreta per al període 2016-2020.

Per al curs 2016-2017 posarem en marxa un sistema públic d'oci educatiu, per liderar l'educació no formal com a espai complementari per a la formació personal en les habilitats per a la vida, d'acord amb les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut, visualitzant i coordinant l'oferta educativa no formal, cultura, esports, activitats extraescolars, temps lliure i lleure que ja existix als municipis i les entitats.

Una altra de les iniciatives que durem a terme de la mà del Consell de la Joventut serà editar unes guies per als joves migrants a l'exterior de diferents països per trencar falsos mites i pal·liar la situació de desprotecció social.

Treballarem conjuntament amb la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública per a fer conèixer als joves majors de vint-i-sis anys que viuen a l'estranger que han recuperat la seua cobertura sanitària gràcies al decret llei que estes Corts ratificaren el 9 de setembre, que els garanteix que no es queden sense cobertura.

Finalment, senyories, crearem un servei d'estudis de joventut de la mà de les universitats públiques valencianes per poder tractar les particularitats i combatre les discriminacions per raó d'edat en un món completament adultcentrista amb una visió intergeneracional.

I, senyories, no puc acabar la meua compareixença, però que ja vaig acabant... Me van a perdonar, però estava acostumada sempre a parlar amb un rellotge i açò de parlar sense temps doncs s'ha... desbordat un poc. (*Remors*) Però, en fi, és la primera volta, tinguen paciència.

Però, senyories, no puc acabar la meua compareixença sense referir-me a la greu crisi humanitària provocada per les guerres, que han generat que desenes, centenars de milers de persones, busquen refugi en la pròspera Europa. Els governs europeus, i entre ells lamentablement el govern espanyol, no han estat a l'alçada de les circumstàncies. La ciutadania valenciana, les famílies del nostre país, han generat un riu de solidaritat i humanitat vertaderament colpidor.

El Consell de La Generalitat, des del primer moment a través d'una declaració institucional, ha posat a disposició de les persones que en el seu moment ho necessiten tota la xarxa d'infraestructures de què disposa i que, en este moment, siga capaç d'allotjar les persones refugiades que arriben al nostre país.

Hem coordinat accions amb les principals ciutats, amb les tres diputacions, amb la Federació Valenciana de Municipis i Províncies. Hem habilitat una partida pressupostària de 620.304 euros amb caràcter urgent per atendre els primers contingents.

Ens hem reunit amb totes les entitats que treballen amb les persones refugiades. Ens estem coordinant amb les administracions educatives, lingüístiques i sanitàries per atendre des del minut zero com correspon les persones que acollim.

Des d'aquesta vicepresidència es coordinarà la Xarxa de Ciutats i Pobles Acollidors, amb un registre centralitzat on també podran sumar-se les famílies que ho desitgen, així com altres iniciatives solidàries.

No podem, lamentablement, senyories, dir que el Govern d'Espanya haja fet el mateix. La seua inacció inicial, reconvertida en entrebancs posteriors, dificulta en la pràctica donar resposta ràpida i efectiva a les persones refugiades o sol·licitants d'asil. No podem permetre que Europa siga un obstacle per a la gent que fuig de la guerra ni que la Mediterrània se convertisca en una fossa comuna.

Per això els anuncie que de manera imminent el Consell acordarà la creació d'un organisme que coordinarà totes les accions públiques, socials o d'altres índoles que faciliten l'acollida de les persones refugiades o peticionàries d'asil, d'ara i del futur, així com l'estudi d'una estructura fixa que permeta l'asil polític a les persones refugiades i desplaçades acompanyat per diferents plans d'inserció sociolaboral, d'immersió lingüística i inclusió per a garantir una vida digna.

Però per poder acollir-les, primer han d'arribar, cosa que s'està demostrant vergonyosament difícil. Per això, i degut a les inexplicables dificultats que estem observant perquè estes persones desplaçades puguen transitar per via terrestre des dels països d'arribada fins als països de destí, este govern va proposar un corredor humanitari marítim en

la VIII Conferència Sectorial de la Immigració, proposta que la ministra, senyora Fátima Báñez, es va comprometre a portar a la reunió de ministres europeus que tenia lloc el dia 14. De moment no tenim resposta formal sobre aquesta reunió, encara que esperem que la ministra complisca el seu compromís de tindre'ns informats. No podem romandre impassibles davant esta situació.

Senyories, no som ingenus. No és l'única situació de crisi humanitària que hi ha al món, ho sabem. Ni és més greu el patiment de qui fuig a causa d'una guerra que d'aquell qui fuig a causa de la fam, que és la més cruel de totes les guerres. Però tenim l'obligació ètica i la responsabilitat política de donar resposta a les injustícies que se'ns presenten, mentre treballem per evitar que es reproduïsquen o mentre removem les causes que les generen.

Fa sis anys, en esta mateixa trona, vaig tindre l'honor de defensar una proposició no de llei, aprovada per unanimitat, que demanava la revisió i anul·lació de la infame sentència que condemnava a mort el nostre poeta Miguel Hernández. Hui vull acabar la meua intervenció amb uns versos d'este autor, perquè en la seua poesia trobem sempre la profunditat dels millors sentiments del ser humà.

Tristes guerres / si no es amor la empresa. / Tristes, tristes. / Tristes armas / si no son las palabras. / Tristes, tristes. / Tristes hombres / si no mueren de amores. / Tristes, tristes.

Els encoratge, senyories, a que la nostra empresa, la que duguem a terme entre tots i totes plegades, siga, com diu el poeta, la de l'amor.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies per la seua... Sí, moltes gràcies per la seua exposició, honorable vicepresidenta del Consell.

A continuació tindrà lloc la intervenció de l'il·lustre diputat Alfredo Castelló, en nom del Grup Parlamentari Popular. I els he de comunicar que esta presidència estarà present en la inauguració de l'any judicial, i seré substituït per la vicepresidenta primera. Tot seguit, continuem. Per un temps màxim de quinze minuts.

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez*)

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, presidenta.

Creo que es de justicia que mis primeras palabras después del día que vivimos ayer todos mirando a la capital de España, sean para agradecer al señor Mata, al señor Ferri y al señor Bellver, en nombre de todos, que defendieran a nuestra tierra, cada uno con su matiz, con sus tonos, con sus particularidades, y que nos hicieran sentir a todos los que estamos aquí y creo que a todos los valencianos, orgullosos de sus intervenciones. Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Y continuar, cómo no, dando la enhorabuena a la vicepresidenta y *consellera* de Igualdad y Políticas Inclusivas, por su nombramiento, aunque sé que no era lo que ella quería. Ella quería ser presidenta de La Generalitat pero se le cruzó por medio Ximo Puig, que al final es quien se ha llevado el gato al agua. A pesar de haber sacado el peor resultado de la historia es presidente de La Generalitat, y eso supongo que duele especialmente, porque hoy nos ha hecho la señora Oltra un discurso de investidura, no un discurso de comparecencia de vicepresidenta. Si bien es cierto que tampoco ha mostrado demasiado entusiasmo la bancada que la apoya. Es cierto, la han aplaudido al final, pero podían haber hecho un poquito el paripé. No sé si se debe a los problemas de que